

Trøndertoppen

Utskifting på lista: En av nykommerne er laptop-musikeren Lindstrøm.

Denne ukes plassering			
	Forrige ukes plassering	Tittel	Artist
1	(1)	Mamma Mia	Filmmusikk
2	(6)	Scandinavian Years	Sir Douglas Quintet
3	(-)	Katalysator	Åge Aleksandersen
4	(3)	Viva La Vida	Coldplay
5	(-)	E.S.P	22
6	(-)	Where You Go I Go Too	Lindstrøm
7	(-)	Best of	Creedence Clearwater
8	(-)	Rock N Roll Jesus	Kid Rock
9	(-)	Legend	Bob Marley
10	(-)	Harps and Angels	Randy Newman

Spilleliste

Radioadressa

Inn på lista: Foreigner med «Too late»

A-lista

The Script – «The man who can't be moved»
Marit Larsen – «If a song could get me you»
Coldplay – «Viva la vida»
Åge Aleksandersen og Sambandet – «Katalysator»
Mason Jennings – «Fighter girl»
Maria Mena – «Belly up»

B-lista

Lowell sisters band – «All you have to say» NY!
Pink – «So What» NY!
Wonderwheel – «The day I fell to earth»
One Republic – «Mercy»
Connor Oberst – «Sausalito»
Duffy – «Warwick avenue»
Charite – «Schools out»
Kylie Minogue – «Wow»
James Blunt – «I Really want you»

C-lista

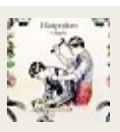
Foreigner – «Too late» NY!
Ida Jenshus – «These are the days»
Chand Torsvik – «Flytte fjell»
Carina Dahl – «Pain»
Kine Nesheim – «Can't hold back»
Colbie Caillat – «Realize»
Steff Nevers – «One beer a day»
Daniel Powder – «Next plane home»
Emmylou Harris – «Old five and dimers like me»
The School – «Radio girl»
Podium – «Plan B»
David Vandervelde – «California Breeze»
Sjuende far i huset – «Sånn som dæ»

Lista er satt sammen av Ole Jacob Hoel, Terje Eidsvaag og Martin Andersen.

Sjarmerende punkpop

Selv om de knapt har noe originalt å by på, har Håstpojken mye av det norsk rock mangler for tida.

Cd
 Håstpojken
CALIGULA
 King Island

I mangel på ny norsk rock som makter å sette ord på ting, har Norge tatt Håkan Hellström til sitt bryst. Her er det bare å gjøre plass til mer rufsete sjarm fra Göteborg. Som Hellström har Håstpojken røtter i Broder Daniel, dessuten i Bad Cash Quartet. I likhet med Hellström får musikkens deres en helt annen kraft når de benytter morsmålet. Håstpojken er mer rufsete, enda skakkere og mer punkinfluert enn Hellström, men de har noe av den

samme melodiske kraften og energien.

På den sjarmerende, ufor-skammet fengende singelen «Shane MacGowan» gjør de litt av det samme med Pogues-helten i tekst og musikk som Tre Små Kinesere gjorde med Agnar Mykle. Det kan innvendes at bandet låter mer tidlig 80-talls enn 2008, men billedskarpe tekster og gode refreng gjør at debutalbumet «Caligula» lever godt nesten hele veien. «Nånstands mellom porr och knark har jag hitat min kant» synger de i tittelkuttet, på en tradisjonell, men likevel forfriskende debut som lover godt foran konserten i Samfundet i septem-ber.

HØYDEPUNKT: «Shane MacGowan» og «Det var jag som slutade lyklig»

Anmeldt av TERJE EIDSVÅG

Jakter på en

Gutta i The Siri Lanckas er endelig ute med sin debut-ep. Neste steg på veien er å frelse resten av landet med sin melodiose rock.

«All down but nine» er et gammelt cowboyuttrykk myntet på det å bomme på alle ni kjeglene i bowling, og uttrykket hentes fram når noen misforstår noe. Gutta i The Siri Lanckas ser heller på det som at det er starten på noe nytt; en mulighet til å slå ned alle ni kjegler. Derfor kalte de like godt sin første ep for nettopp «All down but nine».

Kristian Sunde (22), Eirik Stordrange (23) og Bjarne «Burger» Olafsen (22) møttes på Trøndertun folkehøgskole i 2005, og før året var omme hadde de dannet bandet The Siri Lanckas og vunnet Trøndersk mesterskap i rock.

Modnet materiale

Likevel skulle det gå nærmere ot og et halvt år før de fikk ut debutplata.

– Vi er glad vi ventet så lenge som vi gjorde. Når vi hører det vi spilte inn i begynnelsen er det nesten litt flaut, forklarer gitarist Kristian Nøkleby Sunde.

I juni i år kom endelig debut-ep-en ut, og det på eget plateselskap, Bonanza Records.

– Da vi bestemte oss for å gi ut plate, hadde vi ikke lyst til å sende ut dårlige demoer til plateselskapene. Så vi begynte å spille inn låtene skikkelig, og da vi var ferdig var det like greit å gi den ut på egen hånd, forklarer Stordrange.

Ep-en er spilt inn i Nautilus Studio i Trondheim, og bandet har selv produsert plata. Litt hjelp har de likevel fått. Eskil Næss fra Desperado var tekni-

ker, og miksen ble gjort av Andreas Berczely i Oslo.

– Han var utrolig flink. Han har tidligere jobbet med Thulsa Doom, det var derfor vi valget falt på ham, forteller trommis Bjarne Olafsen.

Nettopp Thulsa Doom er et godt referansepunkt for musikken The Siri Lanckas spiller.

– Alle i bandet har dratt med seg forskjellige inspirasjonskilder inn, forklarer Stordrange før gutta namedropper band som Queens of the Stoneage, Mastodon, Black Sabbath og Rage Against The Machine.

Veien videre for de tre musikerne, som studerer ved NTNU og HiNT, er å pushe plata videre til større deler av landet.

– Vi driver og setter i stand en turné. Det blir i hvert fall de største byene i landet, forklarer Olafsen.

– Kanskje resten av Norden også. Det blir spennende å se hvordan andre folk tar imot oss, legger Nøkleby Sunde til.

God kompisrespons

Bandet har skaffet seg en solid skare med tilhengere blant venner og kjente, men er nå klare for å utvide fanklubben.

– Det med kompisresponsen har egentlig vært veldig viktig som støtte, men det har også vært en god motivasjon for å utvikle oss. Du vet du må skjerpe deg når du og medkompisene begynner å gå lei av det du driver med, forteller Stordrange.

Men gutta har allerede fått gode tilbakemeldinger fra andre aldersgrupper enn sin egen.

– Etter en konsert i Kongsvinger var det faktisk gamlingene i lokalet som kom bort etter konserten og skroet av oss, forteller Nøkleby Sunde.

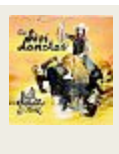
MAGNUS BRATTSET DRABLØS 07200 kultur@adresseavisen.no

Løfterik powertrio

Lovende takter fra melodisk powertrio med bluesguffe i bunn.

Cd

The Siri Lanckas
ALL DOWN BUT NINE
 Bonanza Record

Dette bandet har fortid som trønderske mestere i rock (2005) og er så vidt meg bekjent bosatt i Trondheim. At de først nå gir ut sin debututgivelse tyder ikke på et skyhøyt aktivitetsnivå. Ikke at det skjummer denne femspors ep-en på i underkant av tjue minutter.

The Siri Lanckas har et uttrykk som gjør at de kunne ha vært

den streite lillebroren til We. Deres styrke ligger åpenbart i å lage lettfattelig bluestung powerrock på en fengende måte. Det er lett å gynge med når bandet kjører i gang låter som «Woke up the wrong passenger» og «The Hunt», men samtidig oppleves låtene som for lette til å feste seg. Med unntak av det allerede nevnte åpningssporet føles ikke utgivelsen vesentlig. Men det gnistrende samspillet og melodiføringen tyder likevel på et stort potensial, som forhåpentligvis forløses før gjengen er klar med sin første fullenger.

HØYDEPUNKT: «Woke Up the Wrong Passenger» og «From Above»

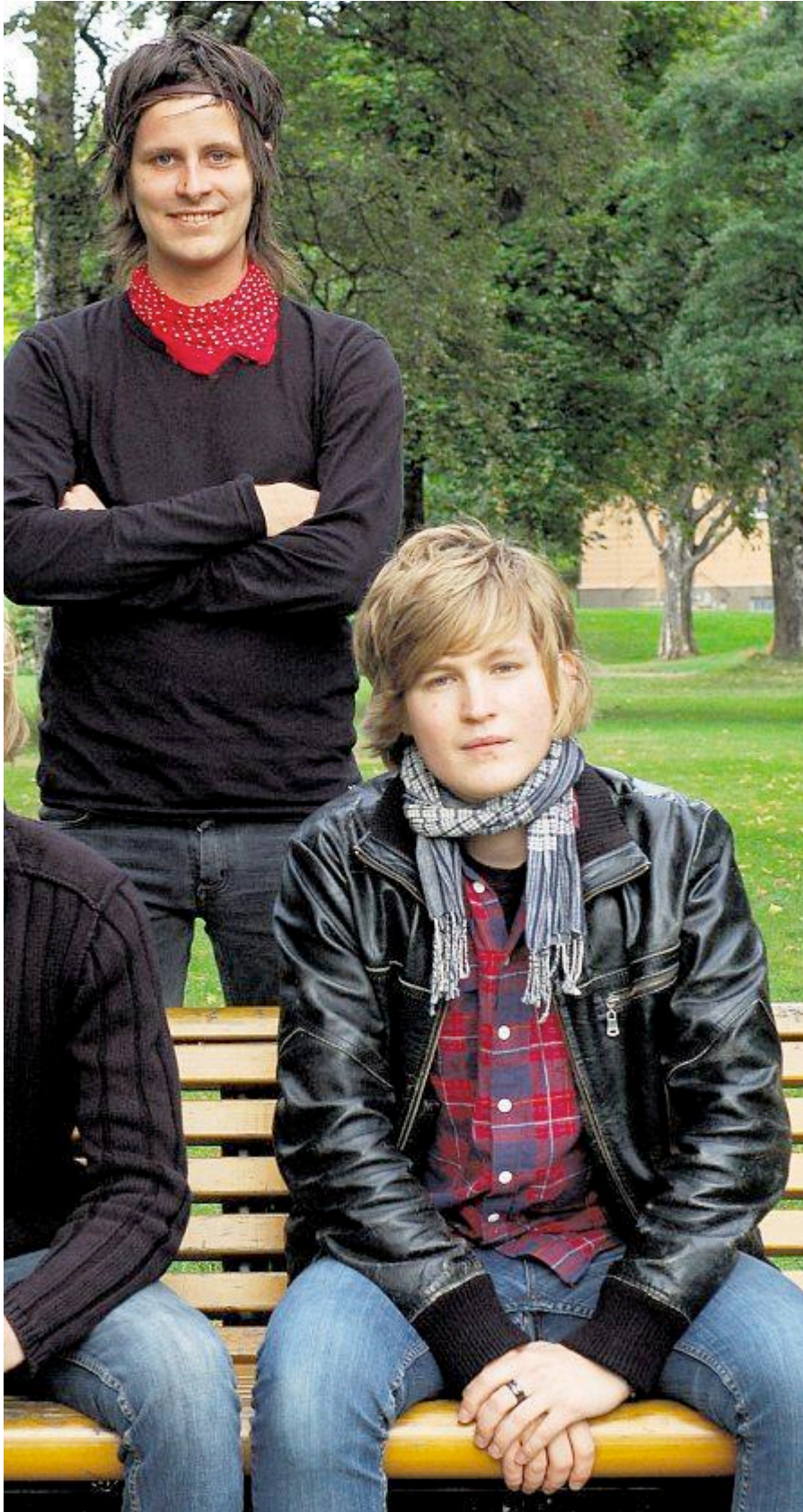
Anmeldt av KAI KRISTIANSEN

► Skriv din egen anmeldelse
 ► Alle tidligere anmeldelser

 adressa.no/kultur/musikk

strike

Modnet materiale

Kristian Nøkleby Sunde (t.v.), Bjarne Olafsen (i midten) og Eirik Stordrange har selv produsert «All down but nine».

Foto: MAGNUS BRATTSET DRABLØS

Gamle helter med gjester

Little Feat gjør sine «greatest hits» med gjesteartister – og resultatet blir svært ujevnt.

 Cd

Little Feat And Friends
JOIN THE BAND
 Hot Tomato Records

På første halvdel av 70-tallet var Little Feat et band i verdens-topp. Deres frontfigur Lowell George, som kom fra Frank Zap-pas Mothers Of Convention, skrev strålende, surrealistiske sanger og bandet fikk kultstatus blant kritikere og musikere.

Lowell George døde i 1979, og Little Feat ble ikke gjenforent før ti år senere. Da framsto bandet som atskillig streitere enn før, musikalsk sett fortsatt svært dyktig, men ikke lenger så inter-essante.

Ryktene sier at det arbeides

med å få Little Feat til Trond-heim, og i så fall vil det være all grunn til å høre dem. Den hit-paraden de oppviser på «Join The Band» er grunn god nok. Låter som «Willin'», «Dixie Chicken» og «Spanish Moon» er like gode som alltid, og de framføres her med gjesteartister som Emmylou Harris, Vince Gill, Bob Seger, Jimmy Buffett og andre størrelser.

Likevel er det fortsatt slik at dagens Little Feat etter min smak er i streiteste laget. Til tross for at enkelte av de nye versjonene av de gamle klassi-kerne fungerer godt og har ut-merkete gjestevokalist, består albumet av så mye gammelmo-dig blues-rock at det ofte blir kjedelig.

HØYDEPUNKT: «Willin'» og «Trouble»

Anmeldt av TRYGVE LUNDEMO

Slitsomt, men bedre

Etter det noe svakere andrealbumet i fjor, kommer Bare Egil Band bedre til sin rett på den vimsete tredjeplata.

 Cd

Bare Egil Band
JEG ER HELT RÅ
 Duplex

At den sære, slitsomme og til ti-der enerverende humorviseroc-ken til Bare Egil Band treffer noen strenger til en god del, ble demonstrert på Storås i år. Mens Drive-By Truckers spilte for en slunken forsamling på hoveds-cenen trakk Egil Hegerberg like mange, alene i skogen på den minimale Båls-scenen. Mens det gikk 11 år mellom de to første platene til Bare Egil Band, er nummer tre på plass et år etter det skuffende andrealbumet.

«Jeg er helt rå» virker mindre gjennomarbeidet, men mer

overskuddspreget enn den litt overlessede forgjengeren. Bare Egil Band er best når skrudd, anstrengt, morsomt og irri-terende blandes på et vis hvor det irriterende ikke tar over-hånd. Jo større arrangement, jo mindre særpreget og mer slit-somt blir musikken til Hegerberg ofte. Et unntak her er en god, spretten versjon av Knutsen & Ludvigsgens «Raymond Dassrull Larsen – I Love You». På den enklere siden spiller «Domme-dag» og «Pump opp oljen» opp mot debutalbumets enkle, irri-terende sjarm. Det samme gjør trønderrevyparodien «N'Nar-cissus, N'Loke, N'Orfeus og N'Je», selv om den tipper over og blir et av de beste bildene på Bare Egil Bands spesielle appell for en økende gruppe spesielt interesserte.

HØYDEPUNKT: «Raymond Dassrull Larsen – I Love You» og «Dommedag»

Anmeldt av TERJE EIDSVÅG

Søstre i vellyd

Bemerkelsesverdig debut fra amerikanske bluegrassøsken som kommer til Trondheim neste uke.

 Cd

The Lovell Sisters
 Band:
WHEN FORE-VER ROLLS AROUND
 Musikkoperatørene

På omslaget av debutalbumet ser de ut som om de ikke er kon-firmerte ennå. Musikken og his-torien bak deres gjennombrudd låter som et eventyr. Når kvalite-ten også holder mål, er det ikke rart at disse tre søstrene sam-menlignes med Dixie Chick og Alison Krauss. De ble oppdaget gjennom talentkonkurransen til Garrison Keillor. De skal ha ære for å ha laget et album hvor ta-lentene bygger opp om musik-

ken, snarere enn omvendt, slik vanlig er når konkurransevinn-ere gir ut plate.

Det er tre år siden debutten ble utgitt i USA. Plata lanseres i Norge i anledning en turne her, som tar dem til Dokkhuset tirsdag. Nå har Jessica, Megan og Rebecca rukket å bli 22, 19 og 17. Debuten er produsert av Brent Truitt fra Alison Krauss sitt band, og byr på gresslett spill, varme vokalharmonier og den energiske lettheten som preger kvalitetsbluegrass. Når horte du sist tenåringers spille musikk som ga assosiasjoner til Dolly Parton, Alison Krauss og The Louvin Brothers? Nei, nettopp.

HØYDEPUNKT: «All You have To Say» og «Please Search Your Heart»

Anmeldt av TERJE EIDSVÅG